



# MONITORUL OFICIAL

## AL

### ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 230

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 8 aprilie 2009

#### SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina		
<b>LEGI ȘI DECRETE</b>					
78.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2008 privind stimularea investițiilor .....	2	2008, pentru modificarea Acordului anual de finanțare 2006 dintre Guvernul României și Comisia Comunităților Europene, în numele Comunității Europene, semnat la București și, respectiv, la Bruxelles la 31 octombrie 2006 .....	5	
499.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2008 privind stimularea investițiilor .....	2	★		
79.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 204/2008 pentru modificarea art. III alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 3/2007 privind unele măsuri financiar-fiscale din domeniul protecției sociale .....	3	83.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 120/2008 privind transmiterea unei părți dintr-un imobil, aflat în domeniul public al statului, din administrarea Ministerului Apărării în administrarea Academiei Române .....	6
500.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 204/2008 pentru modificarea art. III alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 3/2007 privind unele măsuri financiar-fiscale din domeniul protecției sociale .....	3	504.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 120/2008 privind transmiterea unei părți dintr-un imobil, aflat în domeniul public al statului, din administrarea Ministerului Apărării în administrarea Academiei Române .....	6
	★		★		
80.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 160/2008 privind modificarea art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2006 pentru aprobarea acordării sprijinului financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătățirilor funciare și al organizării și sistematizării teritoriului .....	4	84.	— Lege pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 72/2007 privind unele măsuri derogatorii de la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii .....	7
501.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 160/2008 privind modificarea art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2006 pentru aprobarea acordării sprijinului financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătățirilor funciare și al organizării și sistematizării teritoriului .....	4	505.	— Decret privind promulgarea Legii pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 72/2007 privind unele măsuri derogatorii de la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii .....	7
	★		<b>DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE</b>		
82.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 213/2008 pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Comisia Comunităților Europene, în numele Comunității Europene, semnat la București și, respectiv, la Bruxelles la 4 decembrie 2008, pentru modificarea Acordului anual de finanțare 2006 dintre Guvernul României și Comisia Comunităților Europene, în numele Comunității Europene, semnat la București și, respectiv, la Bruxelles la 31 octombrie 2006 .....	5	Decizia nr. 232 din 19 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (2) lit. f) și lit. g) raportate la art. 85 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței .....	8–9	
503.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 213/2008 pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Comisia Comunităților Europene, în numele Comunității Europene, semnat la București și, respectiv, la Bruxelles la 4 decembrie		Decizia nr. 239 din 19 februarie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945–22 decembrie 1989	9–10	
			<b>ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE</b>		
			Decizia nr. 29 din 2 iunie 2008 .....	11–12	
			Decizia nr. 30 din 2 iunie 2008 .....	12–14	
			Decizia nr. 45 din 10 noiembrie 2008 .....	14–16	

**LEGI ȘI DECRETE****PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului  
nr. 85/2008 privind stimularea investițiilor**

**Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 85 din 24 iunie 2008 privind stimularea investițiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 27 iunie 2008.

*Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.*

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

**ROBERTA ALMA ANASTASE**

PREȘEDINTELE SENATULUI

**MIRCEA-DAN GEOANĂ**

București, 1 aprilie 2009.

Nr. 78.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței  
de urgență a Guvernului nr. 85/2008 privind stimularea  
investițiilor**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

**Președintele României** d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 85/2008 privind stimularea investițiilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

**TRAIAN BĂSESCU**

București, 31 martie 2009.

Nr. 499.

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

**CAMERA DEPUTAȚILOR**

**SENATUL**

**LEGE**

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului  
nr. 204/2008 pentru modificarea art. III alin. (1) din Ordonanța  
Guvernului nr. 3/2007 privind unele măsuri financiar-fiscale  
din domeniul protecției sociale**

**Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 204 din 4 decembrie 2008 pentru modificarea art. III alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 3/2007 privind unele măsuri financiar-fiscale din domeniul protecției sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 825 din 8 decembrie 2008.

*Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.*

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR  
**ROBERTA ALMA ANASTASE**

PREȘEDINTELE SENATULUI  
**MIRCEA-DAN GEOANĂ**

București, 1 aprilie 2009.

Nr. 79.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**

**DECRET**

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței  
de urgență a Guvernului nr. 204/2008 pentru modificarea art. III  
alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 3/2007 privind unele  
măsuri financiar-fiscale din domeniul protecției sociale**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

**Președintele României** d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 204/2008 pentru modificarea art. III alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 3/2007 privind unele măsuri financiar-fiscale din domeniul protecției sociale și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI  
**TRAIAN BĂSESCU**

București, 31 martie 2009.

Nr. 500.

## PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

## L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 160/2008 privind modificarea art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2006 pentru aprobarea acordării sprijinului financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătățirilor funciare și al organizării și sistematizării teritoriului**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160 din 12 noiembrie 2008 privind modificarea art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2006 pentru aprobarea acordării sprijinului financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătățirilor funciare și al organizării și sistematizării teritoriului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 26 noiembrie 2008.

*Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.*

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR  
**ROBERTA ALMA ANASTASE**

PREȘEDINTELE SENATULUI  
**MIRCEA-DAN GEOANĂ**

București, 1 aprilie 2009.  
Nr. 80.

## PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

## D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 160/2008 privind modificarea art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2006 pentru aprobarea acordării sprijinului financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătățirilor funciare și al organizării și sistematizării teritoriului**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

**Președintele României d e c r e t e a z ă:**

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 160/2008 privind modificarea art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2006 pentru aprobarea acordării sprijinului financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătățirilor funciare și al organizării și sistematizării teritoriului și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI  
**TRAIAN BĂSESCU**

București, 31 martie 2009.  
Nr. 501.

## PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

## L E G E

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 213/2008 pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Comisia Comunităților Europene, în numele Comunității Europene, semnat la București și, respectiv, la Bruxelles la 4 decembrie 2008, pentru modificarea Acordului anual de finanțare 2006 dintre Guvernul României și Comisia Comunităților Europene, în numele Comunității Europene, semnat la București și, respectiv, la Bruxelles la 31 octombrie 2006**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 213 din 4 decembrie 2008 pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Comisia Comunităților Europene, în numele Comunității Europene, semnat la București și, respectiv, la Bruxelles la 4 decembrie 2008, pentru

modificarea Acordului anual de finanțare 2006 dintre Guvernul României și Comisia Comunităților Europene, în numele Comunității Europene, semnat la București și, respectiv, la Bruxelles la 31 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 842 din 15 decembrie 2008.

*Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.*

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR  
**ROBERTA ALMA ANASTASE**

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,  
**ALEXANDRU PEREȘ**

București, 1 aprilie 2009.

Nr. 82.

## PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

## D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 213/2008 pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Comisia Comunităților Europene, în numele Comunității Europene, semnat la București și, respectiv, la Bruxelles la 4 decembrie 2008, pentru modificarea Acordului anual de finanțare 2006 dintre Guvernul României și Comisia Comunităților Europene, în numele Comunității Europene, semnat la București și, respectiv, la Bruxelles la 31 octombrie 2006**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

**Președintele României d e c r e t e a z ă:**

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 213/2008 pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Comisia Comunităților Europene, în numele Comunității Europene, semnat la București și, respectiv, la Bruxelles la 4 decembrie 2008, pentru modificarea Acordului anual de finanțare 2006 dintre Guvernul României și Comisia Comunităților Europene, în numele Comunității Europene, semnat la București și, respectiv, la Bruxelles la 31 octombrie 2006, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI  
**TRAIAN BĂSESCU**

București, 31 martie 2009.  
Nr. 503.

## PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

## L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului  
nr. 120/2008 privind transmiterea unei părți dintr-un imobil,  
aflat în domeniul public al statului, din administrarea  
Ministerului Apărării în administrarea Academiei Române**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 120 din 1 octombrie 2008 privind transmiterea unei părți dintr-un imobil, aflat în domeniul public al statului, din administrarea Ministerului Apărării în administrarea Academiei Române, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 6 octombrie 2008.

*Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.*

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR  
**ROBERTA ALMA ANASTASE**

PREȘEDINTELE SENATULUI  
**MIRCEA-DAN GEOANĂ**

București, 1 aprilie 2009.  
Nr. 83.

## PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

## D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței  
de urgență a Guvernului nr. 120/2008 privind transmiterea  
unei părți dintr-un imobil, aflat în domeniul public al statului,  
din administrarea Ministerului Apărării în administrarea  
Academiei Române**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

**Președintele României d e c r e t e a z ă:**

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 120/2008 privind transmiterea unei părți dintr-un imobil, aflat în domeniul public al statului, din administrarea Ministerului Apărării în administrarea Academiei Române și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI  
**TRAIAN BĂSESCU**

București, 31 martie 2009.  
Nr. 504.

## PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

## L E G E

**pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 72/2007 privind unele măsuri derogatorii de la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 72 din 28 iunie 2007 privind unele măsuri derogatorii de la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 29 iunie 2007.

*Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.*

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

**ROBERTA ALMA ANASTASE**

PREȘEDINTELE SENATULUI

**MIRCEA-DAN GEOANĂ**

București, 1 aprilie 2009.

Nr. 84.

## PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

## D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 72/2007 privind unele măsuri derogatorii de la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

**Președintele României d e c r e t e a z ă:**

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 72/2007 privind unele măsuri derogatorii de la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

**TRAIAN BĂSESCU**

București, 31 martie 2009.

Nr. 505.

# DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

### DECIZIA Nr. 232

din 19 februarie 2009

#### referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (2) lit. f) și lit. g) raportate la art. 85 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (2) lit. f) și g) raportate la art. 85 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială All Credit S.P.R.L. din Târgu Mureș, în calitate de administrator special al Societății Comerciale Silvania Comtour — S.A. din Zalău, în dosarele nr. 2.936/84/2007, nr. 70/84/2007 și nr. 979/84/2008 ale Tribunalului Sălaj — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Din oficiu, Curtea pune în dezbatere problema conexării celor trei dosare înregistrate pe rolul său, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate este identic.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Reținând identitatea de obiect, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Curtea dispune conexarea Dosarelor nr. 2.132D/2008 și nr. 2.133D/2008 la Dosarul nr. 2.080D/2008, care a fost primul înregistrat.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

#### CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Sentința din 26 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.936/84/2007, prin încheierile din 7 octombrie 2008, pronunțate în dosarele nr. 70/84/2007 și nr. 979/84/2008, **Tribunalul Sălaj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (2) lit. f) și lit. g) raportate la art. 85 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială All Credit S.P.R.L. din Târgu Mureș, în calitate de administrator special al Societății Comerciale Silvania Comtour — S.A. din Zalău.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că textul de lege criticat împiedică administratorul special, în calitate de reprezentant al acționarilor, să promoveze acțiuni judecătorești în scopul recuperării bunurilor societății, înstrăinate în mod fraudulos. Limitarea drepturilor procesuale active ale administratorului special îi împiedică pe titularii dreptului de proprietate de a-și valorifica dreptul.

**Tribunalul Sălaj — Secția civilă** apreciază că excepția este neîntemeiată. Acoperirea pasivului debitoarei nu s-ar putea realiza decât prin restrângerea drepturilor acționarilor în procedura de faliment și acordarea dreptului lichidatorului de a introduce acțiuni pentru anularea actelor frauduloase încheiate

de debitorul care a fost controlat de acționari până la deschiderea procedurii falimentului.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

**Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 18 alin. (2) lit. f) și g) raportate la art. 85 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 18 alin. (2) lit. f) și g): „*Administratorul special are următoarele atribuții: [...]*

*f) după intrarea în faliment, participă la inventar, semnând actul, primește raportul final și bilanțul de închidere și participă la ședința convocată pentru soluționarea obiecțiilor și aprobarea raportului;*

*g) primește notificarea închiderii procedurii.”;*

— Art. 85 alin. (6): „*Au calitate procesuală pasivă în acțiunile în anulare prevăzute la art. 79 și 80 debitorul și, după caz, cocontractantul său. Debitorul va fi citat în calitate de pârât prin administratorul special.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 11, art. 16 și art. 44, precum și celor ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității textelor de lege criticate s-a pronunțat prin Decizia nr. 1.097 din 22 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 7 ianuarie 2008. Cu acel prilej s-a reținut că textul de lege criticat nu aduce vreo îngrijire modului în care o societate comercială își poate susține și apăra drepturile sale în justiție. Astfel, chiar și înainte de deschiderea procedurii insolvenței, voința unei societăți comerciale se manifestă prin intermediul unui reprezentant. Acest fapt este deplin justificat de faptul că



societatea comercială este un subiect de drept distinct de asociații care o constituie.

Deschiderea procedurii insolvenței și obiectul specific al acesteia au justificat adoptarea de către legiuitor a unor norme de procedură derogatorii de la dreptul comun, fără ca aceasta să aibă semnificația încălcării drepturilor constituționale de care se pot bucura părțile în cadrul unui proces echitabil. În acest sens, trebuie amintit că art. 126 alin. (2) din Constituție consacră dreptul exclusiv al legiuitorului de a stabili normele de procedură.

De asemenea, situația deosebită în care se află debitorul după deschiderea procedurii a justificat restrângerea exercițiului

unor drepturi, în vederea îndeplinirii scopului propus de art. 2 din Legea nr. 85/2006, așa cum a arătat în mod constant Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

Cu toate acestea, raportat la modul specific în care se poate manifesta în general voința societății comerciale, se apreciază că art. 18 coroborat cu art. 85 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 nu aduce nicio atingere dreptului acesteia de a-și apăra drepturile și interesele, inclusiv dreptul de proprietate.

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (2) lit. f) și lit. g) raportate la art. 85 alin. (6) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială All Credit S.P.R.L. din Târgu Mureș, în calitate de administrator special al Societății Comerciale Sylvania Comtour — S.A. din Zalău, în dosarele nr. 2.936/84/2007, nr. 70/84/2007 și nr. 979/84/2008 ale Tribunalului Sălaj — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,  
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,  
**Mihaela Senia Costinescu**

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

### DECIZIA Nr. 239

din 19 februarie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Erich Walter Streiferth în Dosarul nr. 4.351/190/2008 al Judecătoriei Bistrița.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.351/190/2008, **Judecătoria Bistrița a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Erich Walter Streiferth.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că reglementarea prevăzută de art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 aduce atingere liberului acces la justiție, întrucât prevede un termen insuficient pentru valorificarea dreptului de proprietate.

**Judecătoria Bistrița** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

**Avocatul Poporului** consideră că instituirea unui termen derogator de la dreptul comun, înăuntru cărui o persoană are posibilitatea de a se adresa instanței de judecată, nu încalcă principiile constituționale invocate de autorul excepției.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005. Textul legal criticat are următorul conținut: „*Prin derogare de la dreptul comun, indiferent de cauza de nulitate, dreptul la acțiune se prescrie în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.*”

Termenul de un an prevăzut de textul de lege criticat a fost prelungit succesiv, cu câte 3 luni, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 13 august 2001, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 145/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 12 noiembrie 2001.

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția, Curtea constată că art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 a mai fost supus controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții constituționale ca și în cauza de față. Astfel, prin Decizia nr. 427

din 18 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 5 decembrie 2003, Decizia nr. 372 din 5 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 31 august 2005, și Decizia nr. 673 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 15 noiembrie 2007, Curtea a statuat că acest text este constituțional.

În considerentele acestor decizii, Curtea a reținut că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, stabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă. Art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 recunoaște dreptul titularului la exercitarea acțiunii în constatarea nulității absolute a actelor juridice de înstrăinare a imobilelor preluate în mod abuziv și asigură posibilitatea de valorificare a acestuia în cadrul unui termen, impus de rațiuni sociale majore, respectiv de evitarea unor stări de incertitudine prelungite în ceea ce privește raporturile juridice civile, precum și de asigurarea stabilității și securității acestora, cu atât mai importante cu cât au ca obiect dreptul de proprietate.

Împrejurarea că persoana interesată, deși cunoștea sau trebuia să cunoască termenul de introducere a acțiunii în constatarea nulității, precum și consecințele juridice ale nerespectării acestuia, nu s-a conformat exigenței legale, lipsește de îndreptățire critica reglementării în cauză, potrivit principiului „*nemo auditur propriam turpitudinem allegans*”.

Analizând compatibilitatea art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 cu dispozițiile art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 6 paragraful 1 din aceeași convenție, raportate la art. 20 din Constituție, Curtea a reținut, în esență, că textul de lege criticat se armonizează cu aceste prevederi, având ca scop asigurarea stabilității și securității raporturilor civile, cu atât mai importante cu cât au ca obiect dreptul de proprietate.

Soluțiile pronunțate în deciziile anterior menționate, precum și considerentele ce au stat la baza acestora își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au fost aduse elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Erich Walter Streiferth în Dosarul nr. 4.351/190/2008 al Judecătoriei Bistrița.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 februarie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,  
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,  
**Mihaela Senia Costinescu**

**ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE****ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE**

— SECȚIILE UNITE —

**DECIZIA Nr. 29****din 2 iunie 2008**

Dosar nr. 12/2008

Sub președinția domnului prof. univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-au întrunit pentru a examina recursul în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Bacău și de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în legătură cu soluționarea în cadrul procesului penal a acțiunii civile exercitate de proprietarul autoturismului avariat de către inculpatul trimis în judecată numai pentru infracțiunea de conducere fără permis.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 87 de judecători din totalul de 115 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Gabriela Scutea, adjunct al procurorului general.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii pentru admiterea acestuia în sensul de a se stabili că, în asemenea cazuri, acțiunea civilă nu este admisibilă în fața instanței penale, deoarece infracțiunea de conducere a unui autovehicul pe drumurile publice de către o persoană care nu posedă permis de conducere este o infracțiune de pericol, iar nu de prejudiciu cu efecte complexe.

**SECȚIILE UNITE,**

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În legătură cu soluționarea acțiunii civile exercitate în cadrul procesului penal de către proprietarul sau deținătorul autoturismului avariat de către inculpatul trimis în judecată numai pentru săvârșirea infracțiunii de conducere a unui autovehicul pe drumurile publice fără a poseda permis de conducere, s-a constatat că instanțele judecătorești nu au un punct de vedere unitar.

Astfel, unele instanțe au considerat că în astfel de situații acțiunea civilă poate fi alăturată celei penale, deoarece ambele acțiuni au la bază aceeași faptă penală a inculpatului care, neposedând permis de conducere, a produs accidentul urmat de avariarea autoturismului.

Alte instanțe, dimpotrivă, au apreciat că acțiunea civilă nu este admisibilă în fața instanței penale, deoarece infracțiunea de conducere a unui autovehicul pe drumurile publice de către o persoană care nu posedă permis de conducere este o infracțiune de pericol, iar nu de prejudiciu cu efecte complexe.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și aplicat corect dispozițiile legii.

Așa cum s-a statuat prin Decizia de îndrumare a Plenului Tribunalului Suprem nr. 1 din 14 martie 1968, atunci când persoana care, conducând pe drumurile publice un autovehicul, fără a avea permis de conducere, săvârșește și alte acte comise sau omise, producând pagube materiale prin degradarea sau distrugerea bunurilor din culpă, poate fi obligată de către instanța penală la plata despăgubirilor civile pentru repararea daunelor numai dacă acele fapte, distincte de infracțiunea de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul fără permis de conducere, cad sub prevederile legii penale și făptuitorul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea lor.

Pe de altă parte, prin Decizia nr. I din 23 februarie 2004, dată în interesul legii, Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție au stabilit că instanța penală sesizată cu judecarea acțiunii penale în cazul infracțiunilor cu efecte complexe, cum sunt cele de ucidere din culpă și de vătămare corporală din culpă, săvârșite de un conducător auto, este investită să judece acțiunea civilă, alăturată celei penale, prin constituirea persoanei

vătămate ca parte civilă, atât cu privire la pretențiile formulate în legătură cu decesul victimei sau cu vătămarile corporale suferite, cât și cu privire la pretențiile referitoare la bunurile distruse sau deteriorate, ca urmare a aceleiași fapte.

S-a considerat că această interpretare este conformă prevederilor art. 14 alin. 1—3 din Codul de procedură penală, cu referire la art. 998 și 999 din Codul civil, din care rezultă că legiuitorul nu a urmărit să limiteze posibilitatea persoanei vătămate, constituită ca parte civilă, de a obține în cadrul procesului penal o justă și integrală reparare a pagubei.

În acest context, imperativul bunei administrări a justiției și dreptul oricărei persoane la un proces echitabil și într-un termen rezonabil, în condițiile în care atât acțiunea penală, cât și acțiunea civilă se referă la aceeași faptă, impun ca instanța investită să hotărască asupra temeiniciei acuzației penale să se pronunțe și cu privire la obligațiile cu caracter civil ce decurg din fapta respectivă.

Dar, așa cum s-a stabilit de Secțiile Unite prin Decizia nr. I din 23 februarie 2004, acțiunea civilă poate fi alăturată celei penale numai atunci când fapta de conducere culpabilă pe drumurile publice întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni de rezultat, ce a generat efecte complexe, determinând prejudicii multiple, cum ar fi în cazul producerii decesului victimei sau al vătămării integrității sale corporale.

Când însă acțiunea penală privește infracțiunea de conducere a unui autovehicul pe drumurile publice de către o persoană care nu posedă permis de conducere [prevăzută la art. 78 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2006], nu mai există teme pentru exercitarea acțiunii civile alături de cea penală.

Din moment ce, în raport cu prevederile art. 14 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, acțiunea civilă ce poate fi alăturată celei penale are ca obiect tragerea la răspundere civilă a inculpatului, răspundere care, în conformitate cu dispozițiile art. 998 și 999 din Codul civil, nu poate fi antrenată decât dacă fapta a cauzat altuia prejudiciu, se impune ca numai o atare faptă să poată constitui temei pentru alăturarea acțiunii civile celei penale.

Or, câtă vreme sesizarea instanței penale este făcută doar cu judecarea infracțiunii de conducere pe drumurile publice de către o persoană care nu posedă permis de conducere, infracțiune care prin natura ei nu este generatoare de prejudiciu, persoana vătămată prin efectele altor acte ale inculpatului, comise cu aceeași ocazie, nu este îndreptățită să se constituie parte civilă în cauza respectivă și să alăture acțiunea sa civilă celei penale.

A considera altfel ar însemna să se admită posibilitatea exercitării și alăturării oricărei acțiuni civile la acțiunea penală, fără să decurgă din aceasta, ceea ce ar fi contrar principiilor ce guvernează procesul penal.

Într-adevăr, trebuie observat sub acest aspect că infracțiunea de conducere a unui autovehicul pe drumurile publice de către o persoană fără a avea permis de conducere nu este cauzatoare de pagube materiale prin ea însăși, întrucât, pentru producerea acestora, cel care conduce autovehiculul trebuie să mai săvârșească cel puțin un act comisiv sau omisiv care să aibă drept urmare producerea prejudiciului.

De aceea, într-o astfel de situație, în care conducătorul auto a săvârșit și un act comisiv sau omisiv generator de daune,

cererea de despăgubiri nu poate fi admisă de instanța penală dacă fapta prin care au fost produse pagubele nu este incriminată de legea penală.

Așa fiind, instanța penală sesizată cu judecarea infracțiunii prevăzute de art. 78 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2006, nu poate acorda despăgubirile civile ce derivă dintr-un alt act, distinct de cele incriminate prin textul menționat.

În consecință, în temeiul art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004, republicată, precum și al art. 414<sup>2</sup> din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că dispozițiile art. 78 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2006, se interpretează în sensul că instanța investită cu soluționarea acțiunii penale, în cazul infracțiunii de conducere pe drumurile publice de către o persoană fără a poseda permis de conducere, nu va soluționa și acțiunea civilă exercitată de proprietarul sau deținătorul autoturismului avariat sau distrus în timpul săvârșirii infracțiunii rutiere.

#### PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Bacău și de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În interpretarea dispozițiilor art. 78 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr. 49/2006, stabilesc că:

Instanța investită cu judecarea acțiunii penale în cazul infracțiunii de conducere a unui autovehicul pe drumurile publice de către o persoană fără a poseda permis de conducere nu va soluționa și acțiunea civilă exercitată de proprietarul sau deținătorul autoturismului avariat sau distrus în timpul săvârșirii infracțiunii rutiere.

Obligatorie, potrivit art. 414<sup>2</sup> alin. 3 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 2 iunie 2008.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,  
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,  
**Victoria Maftei**

### ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

#### DECIZIA Nr. 30 din 2 iunie 2008

Dosar nr. 13/2008

Sub președinția domnului prof. univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-au întrunit pentru a examina recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, privind aplicarea dispozițiilor art. 66<sup>1</sup> din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, referitor la emiterea mandatului de urmărire internațională în vederea extrădării.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 87 de judecători din totalul de 115 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Gabriela Scutea, adjunct al procurorului general.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii pentru admiterea acestuia în sensul de a se stabili că emiterea mandatului de urmărire

internațională în vederea extrădării, nefiind o procedură jurisdicțională, nu necesită să fie dispusă prin încheiere, iar în cazul în care totuși s-a pronunțat o astfel de încheiere, împotriva acesteia nu există cale de atac.

#### SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În legătură cu aplicarea dispozițiilor art. 66<sup>1</sup> din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, s-a constatat că instanțele judecătorești nu au un punct de vedere unitar referitor la emiterea mandatului de urmărire internațională în vederea extrădării.

Astfel, unele instanțe au considerat că asupra propunerii procurorului de a emite mandatul de urmărire internațională în vederea extrădării instanța se pronunță prin încheiere, în ședință publică sau în camera de consiliu, cu sau fără participarea procurorului ori a apărătorului persoanei căutate, fără a admite însă existența vreunei căi de atac.

Alte instanțe, în aceeași materie, s-au pronunțat în camera de consiliu, cu sau fără participarea procurorului, cu sau fără participarea apărătorului persoanei căutate, printr-o încheiere, cu mențiunea că aceasta este supusă căii de atac a recursului, fie „în 24 de ore de la pronunțare pentru procuror”, fie „în termen de 24 de ore de la pronunțare” sau doar cu mențiunea imprecisă „cu recurs”.

În fine, alte instanțe au apreciat că, dimpotrivă, recursul exercitat împotriva acestor încheieri este inadmisibil, deoarece nici legea specială (art. 66<sup>1</sup> din Legea nr. 302/2004, modificată și completată prin Legea nr. 224/2006), și nici normele generale de drept penal nu prevăd o procedură jurisdicțională în această materie.

Examinându-se punctele de vedere menționate, în raport cu dispozițiile aplicabile, se constată următoarele:

Prin art. 66<sup>1</sup> alin. (1) din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, așa cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 224/2006, se prevede că „în cazul în care un mandat de arestare preventivă sau de executare a pedepsei nu poate fi dus la îndeplinire, întrucât inculpatul ori condamnatul nu se mai află pe teritoriul României, instanța care a emis mandatul de arestare preventivă sau instanța de executare, după caz, la propunerea procurorului sesizat în acest scop de către organele de poliție, emite un mandat de urmărire internațională în vederea extrădării, care se transmite Centrului de Cooperare Polițienească Internațională din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, în vederea difuzării prin canale specifice”.

În continuare, prin alin. (2), (3) și (4) ale aceluiași articol se mai prevede că „mandatul de urmărire internațională în vederea extrădării conține toate elementele necesare identificării persoanei urmărite, o expunere sumară a situației de fapt și date privind încadrarea juridică a faptelor”, că „mandatul de urmărire internațională poate conține și cererea de arestare provizorie în vederea extrădării, în condițiile prevăzute la art. 68”, precum și că „semnalarea introdusă în Sistemul Informatic Schengen echivalează cu un mandat de urmărire internațională în vederea extrădării”.

Pe de altă parte, activitatea procesuală și procedurală de punere în executare a privării de libertate, ca măsură preventivă sau privativă, a învinuitului, inculpatului sau condamnatului care se află pe teritoriul României este reglementată prin norme de drept pozitiv ce aparțin atât procedurii penale, cât și unor legi speciale (Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal și altele).

Dar mandatul de arestare preventivă sau cel de executare a pedepsei închisorii, prin care judecătorul delegat ordonă și împuternicește organele de poliție și Administrația Penitenciarelor să caute pe teritoriul național și să încarcereze

persoana menționată, devine inoperant în cazul în care aceasta a părăsit România.

Caracterul executoriu al încheierii prin care s-a dispus arestarea preventivă și al hotărârilor definitive de condamnare la pedeapsa închisorii impune ca acestea să fie puse în aplicare și în afara țării, în baza tratatelor și convențiilor internaționale și europene privind cooperarea internațională în materie penală.

În acest sens, în situația în care nu se cunoaște statul străin pe teritoriul căruia se află persoana căutată, procurorul, la sesizarea organelor de poliție, va propune aceleași instanțe care a dispus luarea măsurii arestării preventive sau condamnarea la pedeapsa închisorii să emită un alt mandat, respectiv de urmărire internațională în vederea extrădării.

Or, emiterea mandatului de urmărire internațională are o reglementare strictă, cu caracter special și imperativ, prevăzută în dispozițiile art. 66<sup>1</sup> din Legea nr. 302/2004, modificată și completată prin Legea nr. 224/2006.

Este de observat, în acest sens, că mandatul astfel emis are semnificația juridică a unei „decizii judiciare”, ca și mandatul european de arestare, și reprezintă „autorizarea” prin care magistratul român împuternicește Centrul de Cooperare Polițienească Internațională pentru a-l localiza în teritoriul statelor străine pe cel căutat de autoritățile românești în vederea ducerii la îndeplinire a mandatului de executare a pedepsei închisorii sau a unui mandat de arestare preventivă.

Ca urmare, mandatul emis în acest context constituie actul procedural prin care este continuată executarea hotărârilor (încheieri și hotărâri definitive) pronunțate de instanțele judecătorești și în afara teritoriului național de către alți subiecți oficiali.

Rezultă deci că legiuitorul, reglementând prin lege specială posibilitatea emiterii mandatului de urmărire internațională, abilitază judecătorul cu dreptul de dispoziție, în sensul ca, după verificarea condițiilor și competențelor legale, să poată emite sau să refuze acest act specific în cadrul cooperării judiciare internaționale, ceea ce face inutilă și inoportună reluarea unei alte proceduri jurisdicționale atât timp cât dispoziția de arestare a parcurs etapele în care s-a asigurat dreptul la apărare și la exercitarea căilor de atac.

Așa fiind, în raport cu caracterul special al acestei proceduri de emiteri a mandatului de urmărire internațională, nu se poate considera că emiteria acestuia ar trebui dispusă în cadrul unei judecăți prealabile finalizate prin încheiere, cu sau fără participarea procurorului și a apărătorului persoanei căutate, cu eventuala recunoaștere a posibilității recurării acesteia, pentru că ar însemna să se adauge la lege, ceea ce nu este admisibil.

În aceste condiții, procedura emiterii mandatului de urmărire internațională prevăzută de art. 66<sup>1</sup> alin. (1) din Legea nr. 302/2004, modificată și completată prin Legea nr. 224/2006, nu poate fi considerată decât o procedură administrativ-jurisdicțională.

În consecință, în temeiul art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, precum și al art. 414<sup>2</sup> din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că dispozițiile art. 66<sup>1</sup> alin. (1) din Legea nr. 302/2004, modificată și completată prin Legea nr. 224/2006, se interpretează în sensul că emiteria mandatului de urmărire internațională în vederea extrădării nu presupune întocmirea unei încheieri, nefiind o procedură jurisdicțională.

## PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Dispozițiile art. 66<sup>1</sup> alin. (1) din Legea nr. 302/2004, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 224/2006, se interpretează în sensul că:

Emiterea mandatului de urmărire internațională în vederea extrădării nu presupune întocmirea unei încheieri, nefiind o procedură jurisdicțională.

Obligatorie, potrivit art. 414<sup>2</sup> alin. 3 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 2 iunie 2008.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,  
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,  
**Victoria Maftei**

## ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. 45  
din 10 noiembrie 2008

Dosar nr. 23/2008

Sub președinția domnului prof. univ. dr. Nicolae Popa, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, în ședința din 13 octombrie 2008 a luat în examinare recursul în interesul legii, declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 14<sup>1</sup>, raportate la dispozițiile art. 13 și 14 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, astfel cum a fost completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2004, aprobată prin Legea nr. 210/2004, referitoare la recalcularea rentei veteranilor de război cărora le-au fost acordate ordine și medalii pentru faptele de arme săvârșite pe câmpul de luptă, începând cu luna martie 2004.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procurorul Antoaneta Florea.

În concluziile sale, reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a cerut admiterea recursului în interesul legii în sensul de a se stabili că renta lunară a veteranilor de război cărora le-au fost acordate ordine și medalii pentru faptele de arme săvârșite pe câmpul de luptă, prevăzută la art. 13 și 14 din Legea nr. 44/1994, republicată, se recalculează începând cu data de 1 martie 2004, după caz, în funcție de nivelul soldei de grad și/sau al soldei de funcție la minim ale unui sublocotenent din cadrul Ministerului Apărării Naționale.

În vederea deliberării, a fost amânată pronunțarea pentru astăzi, 10 noiembrie 2008, când

## SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În practica instanțelor de judecată nu există un punct de vedere unitar în legătură cu interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 14<sup>1</sup>, raportate la prevederile art. 13 și 14 din Legea nr. 44/1994, privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, astfel cum a fost completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2004, aprobată prin Legea nr. 210/2004 referitoare la recalcularea rentei veteranilor de război, cărora le-au fost acordate ordine și medalii pentru faptele de arme săvârșite pe câmpul de luptă, începând cu luna martie 2004.

Astfel, unele instanțe au stabilit că renta lunară a veteranilor de război cărora le-au fost acordate ordine și medalii pentru faptele de arme săvârșite pe câmpul de luptă se recalculează începând cu data de 1 martie 2004 în raport cu solda de grad și solda de funcție (cumulate) la minim ale unui sublocotenent din cadrul Ministerului Apărării Naționale.

S-a reținut că prin completarea Legii nr. 44/1994 care face distincție între diferite ordine și medalii acordate, fiecare tip de decorație beneficiind de o anumită categorie de rentă, cu baze de calcul diferite, s-a urmărit, astfel cum se arată și în expunerea de motive a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 12 din

23 martie 2004, aplicarea unui tratament egal tuturor veteranilor de război a căror contribuție adusă pentru apărarea țării este unanim recunoscută. Totodată aceste instanțe au reținut că din interpretarea gramaticală a prevederilor art. 14<sup>1</sup> din lege reiese în mod evident intenția legiuitorului ca baza de calcul (solda) pentru stabilirea rentei lunare convenită veteranilor de război să fie alcătuită atât din solda de grad, cât și din solda de funcție (cumulate) la minim ale unui sublocotenent din cadrul Ministerului Apărării Naționale, diferențierile fiind determinate doar de procentele prevăzute în art. 13 și 14 din Legea nr. 44/1994.

Alte instanțe au stabilit, dimpotrivă, că renta lunară a veteranilor de război prevăzuți la art. 13 și 14 din Legea nr. 44/1994, republicată, se recalculează, începând cu data de 1 martie 2004, după caz, în funcție de nivelul soldei de grad și/sau al soldei de funcție la minim ale unui sublocotenent din cadrul Ministerului Apărării Naționale.

Aceste instanțe au reținut că dispozițiile art. 13 și 14 din Legea nr. 44/1994, republicată, instituie 4 categorii de veterani de război, în funcție de ordinele și medaliiile care le-au fost conferite, stabilind drepturi distincte pentru fiecare categorie în parte, și că prin introducerea art. 14<sup>1</sup> prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2004 nu s-a modificat modul de stabilire al rentei lunare, ci aceste prevederi legale au fost completate în

sensul că la determinarea cuantumului rentei de care beneficiază veteranii de război se iau în calcul, după caz, solda de grad și/sau solda de funcție la minim ale unui sublocotenent din cadrul Ministerului Apărării Naționale, indiferent de sistemul public sau militar de asigurări sociale.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și aplicat corect dispozițiile legii.

În conformitate cu prevederile art. 13 alin. 1 lit. a) și b) și alin. 2 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 783 din 28 octombrie 2002: „Veteranii de război, cărora le-au fost acordate ordine și medalii pentru faptele de arme săvârșite pe câmpul de luptă, beneficiază de următoarele drepturi, dacă nu le-au primit prin alte legi de în proprietăre de la data decorării până în prezent și dovedesc cu acte legale dreptul solicitat:

a) (...)

— cei decorați cu Ordinul *Mihai Viteazul*, de o rentă lunară echivalentă cu solda de bază a unui sublocotenent, compusă din solda de grad și solda de funcție la minim;

— cei decorați cu Ordinul *Virtutea Aeronautică* cu spade, clasa *Cavaler*, de o rentă lunară echivalentă cu solda de grad a unui sublocotenent;

b) cei decorați cu Ordinul *Steaua României* cu spade și panglică de *Virtute Militară* sau cu Ordinul *Steaua României* cu spade, Ordinul *Virtutea Aeronautică* cu spade, Ordinul *Coroana României* cu spade și panglică de *Virtute Militară* sau Ordinul *Coroana României* cu spade, Ordinul *Crucea Regina Maria*, Medalia *Virtutea Militară de Război*, Medalia *Virtutea Maritimă*, Medalia *Virtutea Aeronautică* sau Medalia *Aeronautică*, Medalia *Serviciul Credincios* cu spade, Medalia *Bărbăție și Credință* cu spade, *Crucea Serviciul Credincios* cu spade, *Crucea Meritul Sanitar* și Medalia *Virtutea Ostășească (...)* beneficiază de o rentă lunară echivalentă cu 75% din solda de grad a unui sublocotenent.”

De asemenea, potrivit art. 14 din aceeași lege: „Veteranii de război care nu sunt decorați cu ordine, medalii sau cruci de război prevăzute la art. 13 alin. 1 lit. a) și b), dar cărora le-a fost conferită Medalia «Crucea comemorativă al celui de-al doilea război mondial 1941—1945» beneficiază de o rentă lunară echivalentă cu 25% din solda de grad a unui sublocotenent.”

Prin art. I pct. 4 din Legea nr. 303/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, procentul în baza căruia se calculează renta lunară a veteranilor de război cărora le-a fost conferită Medalia „Crucea comemorativă al celui de-al doilea război mondial 1941—1945” a fost modificat de la 25% la 50%.

Totodată, prin articolul unic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2004, aprobată prin Legea nr. 210/2004, după art. 14 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, s-a introdus un nou articol, art. 14<sup>1</sup>, cu următorul cuprins: „Începând cu luna martie 2004, renta lunară prevăzută la art. 13 și 14 se calculează, după caz, în funcție de nivelul soldei de grad și al soldei de funcție la minim ale unui sublocotenent din cadrul Ministerului Apărării Naționale, stabilite conform legii.”

Dispozițiile art. 13 și 14 din Legea nr. 44/1994, republicată, instituie 4 ipoteze juridice cu privire la calculul rentei de care beneficiază veteranii de război, după cum urmează:

1. renta lunară echivalentă cu solda de bază a unui sublocotenent compusă din solda de grad și solda de funcție la minim. Beneficiază de această rentă veteranii de război decorați cu Ordinul *Mihai Viteazul* [art. 13 lit. a) teza a doua din lege];

2. renta lunară echivalentă cu solda de grad a unui sublocotenent. Beneficiază de această rentă veteranii de război

decorați cu Ordinul *Virtutea Aeronautică* cu spade, clasa *Cavaler* [art. 13 lit. a) teza a treia din lege];

3. renta lunară echivalentă cu 75% din solda de grad a unui sublocotenent. Beneficiază de această rentă veteranii de război decorați conform art. 13 lit. b) din lege;

4. renta lunară echivalentă cu 50% din solda de grad a unui sublocotenent. Beneficiază de această rentă veteranii de război cărora le-a fost conferită Medalia „Crucea comemorativă al celui de-al doilea război mondial, 1941—1945” (art. 14 din lege).

Cu alte cuvinte, prin art. 13 și 14 din Legea nr. 44/1994, republicată, este reglementat modul de calcul al rentei lunare de care beneficiază veteranii de război, pe când dispozițiile art. 14<sup>1</sup> din același act normativ instituie numai baza de calcul a rentei lunare, și anume solda (de grad și de funcție, după caz, circumstanțiere prevăzută în mod expres) unui sublocotenent din cadrul Ministerului Apărării Naționale.

Astfel, cum se arată în expunerea de motive a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 12/2004, prin introducerea art. 14<sup>1</sup> în Legea nr. 44/1994, republicată, s-a urmărit aplicarea unui tratament egal tuturor veteranilor de război, întrucât prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 2/2004 au fost reglementate două cunanturi diferite ale soldei de grad a unui sublocotenent, unul pentru Ministerul Apărării Naționale și altul pentru celelalte sisteme militare.

În momentul adoptării Legii nr. 44/1994, renta lunară cuvenită veteranilor de război se stabilea prin raportare fie la solda unui sublocotenent din Ministerul Apărării Naționale, fie la solda unui sublocotenent din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

Scopul urmărit prin introducerea art. 14<sup>1</sup> în Legea nr. 44/1994, republicată, nu a fost acela de a egaliza pe toți veteranii de război sub aspectul cuantumului rentei la care aceștia sunt îndreptățiți, în sensul de a se calcula pentru toți, indiferent de decorația primită, o rentă raportată la cummul dintre solda de grad și solda de funcție a unui sublocotenent, ci de a introduce ca unic element de referință pentru determinarea rentelor solda unui sublocotenent din cadrul Ministerului Apărării Naționale, indiferent de sistemul militar din care provin veteranii de război.

Până în luna martie 2004 soldele de grad și soldele de funcție ale unui sublocotenent, în raport cu care se stabileau rentele lunare cuvenite veteranilor de război, după distincțiile prevăzute la art. 13 și 14 din Legea nr. 44/1994, republicată, aveau aceeași valoare, atât în sistemul de apărare națională, cât și în celelalte sisteme militare.

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 2/2004 a fost completată Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, majorându-se valoarea de referință sectorială, începând cu luna martie 2004, și, drept urmare, majorându-se și nivelul soldei de grad și al soldei de funcție ale unui sublocotenent din cadrul Ministerului Apărării Naționale.

În consecință, după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 2/2004 au fost stabilite două cunanturi diferite ale soldei de grad a unui sublocotenent, unul pentru Ministerul Apărării Naționale și altul pentru celelalte sisteme militare, și, drept urmare, începând cu 1 martie 2004 ar fi beneficiat de un nou cunant al rentei lunare numai veteranii de război proveniți din sistemul apărării naționale, fapt care ar fi determinat o aplicare discriminatorie a Legii nr. 44/1994, republicată, și o încălcare a principiului constituțional al egalității în drepturi.

Dacă prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 12/2004 s-ar fi urmărit ca la stabilirea cuantumului rentei lunare cuvenite veteranilor de război să se ia în calcul cummul

soldei de grad și al celei de funcție ale unui sublocotenent din cadrul Ministerului Apărării Naționale, atunci prin ordonanță s-ar fi procedat la modificarea sau completarea art. 13 și 14 din Legea nr. 44/1994, republicată, și nu la introducerea unui nou articol, respectiv art. 14<sup>1</sup>.

În plus, în situația în care intenția legiuitorului ar fi fost aceea ca baza de calcul a rentei cuvenite veteranilor de război să se determine în raport cu ambele solde cumulate, atunci, odată cu modificarea procentului prevăzut de art. 14 din Legea nr. 44/1994, republicată, prin art. I pct. 4 din Legea nr. 303/2007, s-ar fi modificat și modul de raportare a acestuia, adăugându-se la solda de grad a unui sublocotenent și solda de funcție.

În consecință, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2004 a înlăturat doar diferențierea nejustificată a rentelor lunare cuvenite veteranilor de război, după 1 martie 2004, în funcție de apartenența acestora la un sistem sau altul de asigurări sociale.

Astfel fiind, rezultă cu evidență faptul că veteranii de război decorați cu ordinele și medaliile prevăzute la art. 13 și 14 din Legea nr. 44/1994, republicată, beneficiază de o rentă lunară care se calculează conform aceluiași dispoziții, fie în raport cu solda de grad, fie în raport cu solda de bază (compusă din solda de grad și solda de funcție), dar, în ambele situații, art. 14<sup>1</sup> din lege instituie o bază de calcul unică, și anume solda — după

caz, de grad și/sau de funcție — unui sublocotenent din cadrul Ministerului Apărării Naționale.

Calculul rentei lunare cuvenite veteranilor de război prin raportare la solda de grad și solda de funcție, cumulate, ale unui sublocotenent din cadrul Ministerului Apărării Naționale se realizează numai în ipoteza reglementată de art. 13 lit. a) teza a doua din Legea nr. 44/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și anume numai în cazul veteranilor de război decorați cu Ordinul *Mihai Viteazul* pentru faptele de arme săvârșite pe câmpul de luptă.

Ca atare, în temeiul dispozițiilor art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, precum și ale art. 329 din Codul de procedură civilă, urmează să se admită recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și să se stabilească că dispozițiile art. 14<sup>1</sup>, raportate la dispozițiile art. 13 și 14 din Legea nr. 44/1994, republicată, astfel cum a fost completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2004, aprobată prin Legea nr. 210/2004, se interpretează în sensul că renta lunară cuvenită veteranilor de război se calculează conform prevederilor art. 13 și 14 din lege, în raport cu solda de grad și/sau solda de funcție, după caz, ale unui sublocotenent din cadrul Ministerului Apărării Naționale.

#### PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și stabilesc:

Dispozițiile art. 14<sup>1</sup>, raportate la dispozițiile art. 13 și 14 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, astfel cum a fost completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2004, aprobată prin Legea nr. 210/2004, se interpretează în sensul că renta lunară se calculează conform prevederilor art. 13 și 14 din lege, în raport cu solda de grad și/sau solda de funcție, după caz, ale unui sublocotenent din Ministerul Apărării Naționale.

Obligatorie, potrivit art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 10 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,  
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim-magistrat-asistent,  
**Victoria Maftei**

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,  
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București  
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București  
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,  
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.



5 948368 429529